

дэбют

дэбют

Ганна Чумакова

...ноччу лётаю ў съне,
а ўдзень мне трывожна і мулка...

Я хварэю на неба...

Сынег

Лёгкі сынег – мітусылівая зграя...
Я ж цікую — з якой ён ракі:
Можа з Сьвіслачы, можа з Дунаю –
Ад мясьцін, ад вышынь якіх?

Можа колькі ўжо дзён у дарозе,
Можа з Сожу узняўся ледзь-ледзь?
Ні па смаку ж яго не адрозыніць
І па колеру не зразумець.

Сынег звычайны – такі, як і ўчора.
Белым пухам сняжынкі лятуць...
Мне ж здаецца, што ён з Рагачова,
Дзе з Дняпром заплятаецца Друць...

Шчасьце

Хораша да болю,
Горача да съмеху,
Ад масыніц да столі
Разыліося рэхам

Сто разоў да стомы:
“Ka-
каха-
кахаю!..”
У вокнах сноп саломы –
Сонца дагарае.

Залатою хваляй,
Вочы, сэрца засыціць...
“Ka-
каха-
кахаю!..”
Вось такое шчасьце.

* * *

Я адчуваю твой дзівосны пах,
салодка-горкі,
Як вецер, што застаўся ў крылах
пад кожным пёркам.

Ледзь дакрануся вуснамі павек
дрыготкай дужкі –

I быццам бы,
здаецца мне,
цалую птушку...

Ля помніка

Адвучылі дарогі ад дому,
Адвучылі аблокі ад сіні...

Вымаўляю імя знаёмае:
Як вымольваю – Еўфрасіньня.

У паглядзе – ані хмурыны,
Толькі сэрцы тугой апалена...

Паглядзіце, —
яна ж не жанчына,
Гэта птушка
ў каменным саване.

* * *

Птушцы – высокага лёту.
Ветразю – съвежага ветру.
Мне б – дзьмухаўцоў ля плоту,
Сонейкам алагрэтых.

Долі сірочай – прытулак.
Сейбіту – роўнага поля.
Мне б — здароўя матулі,
Бацьку – гадоў паболей.

Сквалнаму – досьць грошай.
Зданям – цямнейшай ночы.
Мне б – назьбіраць валашак
Любаму на вяночак.

Як бы ня шмат і трэба,
Толькі ня ўсё далося...

Быщам разыліў Бог неба –
Просіньню на калосьсе...

* * *

Я хварэю на неба,
як людзі хварэюць на грып.
Ноччу лётаю ў съне,
а ўдзень мне трывожна і мулка:
Засыпваць ад тугі –
ды з грудзей вырываецца хрып,
І губляецца дзень у глухіх
лабірінтах завулкаў...

Так гаркотна-жахліва
ад гэтай маёй нематы,
Я баюся сябе
і часта задумвацца мушу:
Ці то ёсьць параканьне,
ці проста паблытаў съяты,
Пасяліўшы ў бяскрылае цела
птушынную душу...

